

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

20.07.2020 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Usługi monitoringu płatności oraz usługi call center mają charakter świadczeń złożonych i przeważają w nich usługi nie podlegające wyłączeniu z art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 9 lipca 2020 r., sygn. I SA/WR 1015/19 3

Kwestia odliczenia VAT od rat leasingowych od autobusu nabytego w zakresie działalności społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), wyrok WSA w Gliwicach z 6 lipca 2020 r., I SA/GL 1486/19 4

Usługi monitoringu płatności oraz usługi call center mają charakter świadczeń złożonych i przeważają w nich usługi nie podlegające wyłączeniu z art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA we Wrocławiu z 9 lipca 2020 r., sygn. I SA/WR 1015/19

W przedmiotowej sprawie spółka wystąpiła z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie zdarzenia przyszłego, polegającego na zawarciu z podmiotem powiązaniem umowy na świadczenie usług, których przedmiotem będą usługi:

1) monitoringu płatności oraz dochodzenia roszczeń finansowych w sprawach wynikających z działalności gospodarczej spółki na etapie postępowania polubownego przedsądowego - usługi monitoringu,

2) call center - polegających w szczególności na wykonywaniu takich czynności jak: zawieranie i rozwiązywanie umów w imieniu i na rzecz spółki, o treści ustalonej przez spółkę; prowadzenie korespondencji z klientami spółki, w sposób ustalony przez spółkę; realizowanie bieżącej polityki posprzedażowej w odniesieniu do klientów spółki, itp.

Przedmiotem interpretacji było ustalenie czy koszty wynagrodzenia wypłacanego przez spółkę na rzecz podmiotu powiązanego w zakresie świadczenia usług monitoringu oraz świadczenia usług call center będą wyłączone z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

W wydanej interpretacji podatkowej Dyrektor KIS nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika, iż przedmiotowe koszty nie będą wyłączone z kosztów uzyskania przychodów.

Organ uznał w swym stanowisku, iż w stosunku do nabywanych usług monitoringu płatności w zakresie w jakim dotyczą one przetwarzania danych osobowych znajdzie zastosowanie ograniczenie w zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Podobnie ograniczenie ma zastosowanie do usług call center w zakresie w jakim usługi te obejmują realizację polityki posprzedażowej w zakresie utrzymania klientów, realizację programów lojalnościowych, konkursów, itd. Zdaniem organu usługodawca, w zakresie w jakim

będzie przeprowadzał w ramach usługi call center badanie satysfakcji klientów będzie w istocie realizował usługi badania rynku. W konsekwencji, w kontekście specyfiki działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę, przedmiotowe usługi, (jedynie we wskazanym powyżej zakresie), stanowią pod względem cech charakterystycznych usługi podobne do usług wymienionych w przepisie art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, tj. usług reklamowych, usług badania rynku oraz usług przetwarzania danych.

WSA we Wrocławiu nie zgodził z argumentacją organu i uchylił zaskarżoną interpretację. Sąd wskazał, że organ podatkowy nie uwzględnił okoliczności, iż świadczone usługi mają charakter usług złożonych.

W przypadku monitoringu płatności czynności przetwarzania danych miały w istocie wyłącznie charakter pomocniczy do usługi podstawowej, którą było monitorowanie płatności. Natomiast w przypadku usług call center, z uwagi na fakt, iż podejmowane w ramach tych usług działania posprzedażowe odnosiły się do istniejących klientów, nie mamy tak naprawdę do czynienia z badaniem rynku, które ma pomóc w pozyskaniu klientów lub podejmowaniu decyzji gospodarczych, lecz wykonywane są tu czynności, które pozwolą na utrzymanie dotychczasowych klientów spółki.

Zdaniem Sądu o tym, z jaką usługą mamy do czynienia decyduje to, która z nich jest usługą dominującą w zespole usług.

Komentarz eksperta

Sąd słusznie ocenił, iż aby prawidłowo ustalić zakres usług złożonych należy ocenić, która z grup czynności wchodzących w skład usług świadczonych na rzecz spółki ma dla niej przeważające znaczenie, a które czynności mają jedynie charakter pomocniczy. Czynności o charakterze pomocniczym nie powinny przesądzać o klasyfikacji wydatków na zakup usług złożonych do katalogu kosztów usług wymienionych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

W szczególności nie można zgodzić się z organem, iż z katalogu kosztów podatkowych należy wyłączyć część usługi „w zakresie

w jakim dotyczy ona przetwarzania danych osobowych”, a w pozostałym zakresie usługi będą stanowiły taki koszt. Nie można w sposób odrębny traktować poszczególnych czynności wykonywanych w celu realizacji usługi zasadniczej, bowiem takie rozdzielenie miałoby charakter sztuczny.

Warto wspomnieć, iż podobne stanowisko w zakresie usług złożonych prezentowały sądy administracyjne podejmując się interpretacji art. 21 ust. 1 ustawy CIT (m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 marca 2013 r. sygn. II FSK 1518/10).

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

Kwestia odliczenia VAT od rat leasingowych od autobusu nabytego w zakresie działalności społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR), wyrok WSA w Gliwicach z 6 lipca 2020 r., I SA/GL 1486/19

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatnik wskazał, że w ramach prowadzonej działalności angażuje się w programy z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu, których celem jest budowanie pozytywnych oraz trwałych relacji z partnerami społecznymi i biznesowymi.

W ramach wdrożonej strategii CSR spółka kładzie nacisk m.in. na odpowiedzialność wobec środowiska oraz uwzględnia szeroki zakres problemów etycznych i społecznych.

W zakresie tych działań (CSR) podatnik poniósł wydatki związane z nabyciem do korzystania autobusu elektrycznego (raty leasingowe). Autobus wykorzystywany jest w ramach współpracy z partnerem społecznym do promowania m.in. ochrony środowiska oraz ekologii, co przekłada się na przedstawianie oraz postrzeganie spółki jako podmiotu aktywnie zaangażowanego w sprawy istotne dla społeczeństwa. Na podstawie współpracy z partnerem społecznym autobus jest wykorzystywany również do innych akcji o charakterze prospołecznym. Na autobusie umieszczone zostało także logo spółki.

W ocenie wnioskodawcy, wskazane działania mają pośredni związek z jego działalnością opo-

datkowaną VAT. Promocja ochrony środowiska wpływa bowiem pozytywnie na wizerunek spółki, podnosi jej atrakcyjność jako pracodawcy oraz poprawia relacje z władzami lokalnymi oraz lokalną społecznością. Ponadto spółka ma możliwość bezpośredniego wykorzystania informacji o działaniach CSR w ramach akcji reklamowych.

Organ w wydanej interpretacji nie zgodził się ze stanowiskiem spółki uznając, że nie przysługuje jej prawo do odliczenia VAT z tytułu faktur dokumentujących nabytą usługę leasingu operacyjnego autobusu elektrycznego.

W uzasadnieniu organ podkreślił, że prawo do odliczenia VAT od wydatków na działalność CSR jest uzależnione od okoliczności konkretnego przypadku, a w szczególności charakteru poniesionego wydatku i profilu prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej. Sam fakt możliwości bezpośredniego wykorzystania informacji o działaniach CSR w ramach akcji reklamowych nie jest wystarczającym warunkiem, aby uznać, że istnieje pośredni związek pomiędzy poniesionymi wydatkami a czynnościami opodatkowanymi.

Z treści wniosku nie wynika, aby to spółka wykorzystywała autobus elektryczny do celów promocji ekologii, co byłoby zrozumiałe w związku profilem działalności spółki jako przedsiębiorstwa z branży wydobywczej. Autobus jest wykorzystywany przede wszystkim do celów partnera społecznego, a nie spółki. Niemniej jednak, celem projektu istotnie może być zmiana postaw społecznych względem środowiska naturalnego. Jednak cel ten jest realizowany przez partnera społecznego, a nie przez spółkę w obszarze jej działania. Opisana przez spółkę aktywność nie jest tym samym nakierowana na ograniczenie szkodliwego wpływu działalności spółki na środowisko.

Spółka wniosła skargę na wydaną interpretację do WSA w Gliwicach.

Sąd I instancji oddalił skargę i nie przychylił się do stanowiska spółki, uznając za słuszną argumentację organu. W rozstrzygnięciu podkreślono, że autobus elektryczny będzie promował podmiot, któremu został używany nieodpłatnie. Nie będzie natomiast promował działań spółki, polegających na ograniczaniu negatywnych skutków jej działalności na środowisko naturalne.

Komentarz eksperta

W mojej ocenie stanowisko organu oraz rozstrzygnięcie WSA nie są prawidłowe. W przedstawionym opisie stanu faktycznego podatnik powinien posiadać prawo do odliczenia VAT naliczonego z tytułu nabycia usług wykorzystywanych w działalności CSR. Nie kwestionując bowiem dominującego w orzecznictwie poglądu, iż każdy tego rodzaju przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie, niezwykle trudno przychodzi wskazanie innego – niż promocja własnego wizerunku – celu poniesienia opisanych we wniosku wydatków. Nie wdając się w szczegóły zasad funkcjonowania programu CSR podatnika, z pewnością jego efekty zostaną docenione w opinii społecznej. To z kolei doprowadzi do zbudowania pozytywnego wizerunku, wpływając na lepszą pozycję po-

datnika na rynku. W konsekwencji, podjęte działania mogą przełożyć się pośrednio na wzrost obrotu opodatkowanego.

Co ciekawe, odmowa prawa do odliczenia VAT ze względu na brak związku z działalnością opodatkowaną prowadzi ponadto do absurdalnych skutków na gruncie tego podatku. Skoro bowiem podatnik nabył usługę leasingu operacyjnego we własnym imieniu, lecz na rzecz osoby trzeciej (partnera społecznego), powinien tym samym rozpoznać oraz rozliczyć VAT należny z tytułu podlegającego opodatkowaniu VAT nieodpłatnego świadczenia usług na cele inne niż działalność gospodarcza.

PRZEMYSŁAW GACH
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Dofinansowanie przyznawane producentom owoców i warzyw przez UE za pośrednictwem Agencji Rynku Rolnego w związku z zamknięciem rynku wschodniego nie wchodzi do podstawy opodatkowania VAT, wyrok NSA z 6 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1793/17 _____ 7

Kwestia oceny czy pośrednictwo w sprzedaży produktów polegające na aktywnym poszukiwaniu nowych, potencjalnych klientów mieści się w katalogu świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. III SA/WA 2603/19 _____ 7

Czynności polegające na wytwarzaniu biżuterii z wykorzystaniem materiału powiększonego oraz materiałów własnych stanowią usługę na gruncie ustawy VAT, wyrok WSA w Szczecinie z 9 lipca 2020 r., sygn. I SA/SZ 297/20 _____ 8

Usługi ubezpieczeniowe nie są podobne do usług gwarancji wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. III SA/WA 2621/19 _____ 8

Dofinansowanie przyznawane producentom owoców i warzyw przez UE za pośrednictwem Agencji Rynku Rolnego w związku z zamknięciem rynku wschodniego nie wchodzi do podstawy opodatkowania VAT, wyrok NSA z 6 lipca 2020 r., sygn. I FSK 1793/17

Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia RM z 4 września 2014 r. w sprawie realizacji przez Agencję Rynku Rolnego zadań związanych z ustanowieniem tymczasowych nadzwyczajnych środków wsparcia producentów niektórych owoców i warzyw w związku z zakazem ich przywozu z UE do Federacji Rosyjskiej oraz rozporządzeń Komisji warunkiem udzielenia wsparcia w związku z wprowadzonym przez Federację Rosyjską zakazem przywozu z UE do Federacji Rosyjskiej owoców i warzyw, jest wycofanie z rynku tych produktów w celu bezpłatnego przekazania ich określonym podmiotom, których rejestr prowadzi Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Jeśli wsparcie, o którym mowa wyżej udzielane jest na skutek wycofania produktów z rynku i to w celu przekazania ich nieodpłatnie, ściśle określonym podmiotom, to nie ma żadnych podstaw do uznania, by wsparcie to dokonywane było w celu sfinansowania konkretnej czynności opodatkowanej, a tylko w takiej sytuacji można byłoby uznać, że ma ono bezpośredni wpływ na cenę i stanowiło element wynagrodzenia.

Fakt, że wysokość wsparcia obliczana jest w zależności od ilości owoców i odległości, w odniesieniu do kosztów transportu, w żaden sposób nie może podważyć tej oceny. Wsparcie to przekazywane jest bowiem w celu pokrycia kosztów nieodpłatnej dostawy owoców i warzyw na rzecz ściśle określonych podmiotów. Ma ono więc charakter jedynie zakupowy. Taki sposób określenia wsparcia nie daje podstaw do uznania, by przekazanie nastąpiło w zamian

za otrzymaną przez spółkę należność skoro jednym z koniecznych warunków uzyskania tego wsparcia było nieodpłatne przekazanie przez nią tych produktów.

Kwestia oceny czy pośrednictwo w sprzedaży produktów polegające na aktywnym poszukiwaniu nowych, potencjalnych klientów mieści się w katalogu świadczeń wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. III SA/WA 2603/19

Mając na względzie, że w analizowanej sprawie mamy do czynienia z usługą agencyjną (pośrednictwa), biorąc pod uwagę definicję słownikową należy uznać, iż jest to działalność osoby trzeciej, mająca na celu porozumienie się między stronami lub załatwienie jakichś spraw dotyczących obu stron, występowanie w charakterze łącznika lub rozjemcy, a także kojarzenie kontrahentów w transakcjach handlowych i doprowadzenie do zawarcia umowy.

Uwzględniając czynności agenta, jak również biorąc pod uwagę stan faktyczny przedstawiony we wniosku, należy uznać, iż istotą świadczenia pośrednictwa, a zarazem celem gospodarczym tej usługi jest poszukiwanie klientów oraz kojarzenie ich ze spółką w celu zawarcia umowy sprzedaży produktów spółki. Natomiast, istotą reklamy, a zarazem jej elementem dominującym, jest rozpowszechnianie informacji o towarach wszelkimi dostępnymi formami przekazu.

Tym samym, nie jest to element przeważający usługi agenta opisanej we wniosku, a tylko jedna z wykonywanych czynności w ramach usług pośrednika. To samo dotyczy pozostałych usług wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT: doradztwa czy badania rynku. W konsekwencji, uzyskiwane przez przedstawiciela wynagrodzenie za usługi świadczone na rzecz spółki, nie będzie się mieścić w katalogu przychodów wymienionych w art. 21 ust. 1 ustawy CIT.

Czynności polegające na wytwarzaniu biżuterii z wykorzystaniem materiału powierzzonego oraz materiałów własnych stanowią usługę na gruncie ustawy VAT, wyrok WSA w Szczecinie z 9 lipca 2020 r., sygn. I SA/SZ 297/20

W świetle wyroku TSUE z 27 października 2005 r. w sprawie C-41/04, (Levob Verzekeringen BV i OV Bank NV), należy uznać, iż połączenie indywidualnych elementów organicznych ludzkich, (mleka matki czy włosów dziecka), z surowcem jubilerskim prowadzące do wytworzenia perły i jej osadzenia w materiale jubilerskim i biżuteryjnym w ramach transakcji złożonej, obejmującej usługę wykonania niepowtarzalnej i nieseryjnej biżuterii oraz jej dostawy na rzecz zamawiającego, tj. matki dziecka, stanowi świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT i art. 24 Dyrektywy 112, a nie dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy VAT

i w art. 14 ust. 1 tej Dyrektywy, gdyż czynności usługowe mają charakter dominujący wobec dostawy wytworzonego towaru. W tej usłudze kompleksowej chodzi o wytworzenie biżuterii na specjalne potrzeby konsumenta, a nie o dostarczenie standardowej biżuterii.

Usługi ubezpieczeniowe nie są podobne do usług gwarancji wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. III SA/WA 2621/19

Usługi ubezpieczenia nie są zbliżone w swoim charakterze do wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT usług gwarancji i poręczeń, w związku z czym usługi ubezpieczenia nie są objęte dyspozycją tego artykułu. W konsekwencji, spółka nie jest zobowiązana pobierać podatku u źródła z tytułu wypłat dokonywanych przez spółkę na rzecz ubezpieczyciela.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Preferencyjne opodatkowanie dochodów generowanych przez prawa własności intelektualnej (tzw. IP Box), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lipca 2020 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4011.331.2020.2.KP	10
Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług świadczonych na rzecz funduszy inwestycyjnych oraz TFI, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP4.4012.612.2018.12.MP	11
Kwestia stosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT odnośnie zbycia sieci kanalizacji deszczowej w formie sprzedaży bądź wniesienia aportu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.136.2020.2.IG	12
Rozliczenia i określenia podstawy opodatkowania w podatku od gier w przypadku zakładów wzajemnych w sytuacji zwrotu graczowi części wpłaconej stawki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lipca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.100.2020.1.PK	12
Opodatkowanie VAT czynności wykonywanych na podstawie porozumienia w sprawie przejazdu samochodów ciężarowych drogami powiatowymi, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.153.2020.3.KO	13
Kwestia uznania wydatków na zakup ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych za koszty kwalifikowane działalności badawczo-rozwojowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.147.2020.1.MR	13

Preferencyjne opodatkowanie dochodów generowanych przez prawa własności intelektualnej (tzw. IP Box), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lipca 2020 r., sygn. 0112-KDIL2-2.4011.331.2020.2.KP

1) Wnioskodawca prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, świadcząc usługi związane z wytwarzaniem oprogramowania na rzecz polskiego podmiotu. Wnioskodawca wskazał, że prowadzi w sposób systematyczny prace twórcze w celu tworzenia nowych zastosowań przy wykorzystaniu zasobów wiedzy. Bez wątplenia działalność na rzecz podmiotu polega na tworzeniu nowych zastosowań, które wcześniej w ramach działalności podmiotu nie miały miejsca. Oprogramowanie stworzone na rzecz podmiotu ulepszy/ulepszyło i rozwinięto/rozwinęło działanie starych programów czy rozwiązań lub też spowoduje/spowodowało stworzenie zupełnie nowych funkcjonalności nie występujących dotychczas w praktyce gospodarczej podmiotu. Wnioskodawca wykorzystuje przy tym własną inwencję twórczą i korzysta z posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, jak również nie świadczy usług wprowadzania okresowych i rutynowych zmian do tworzonego oprogramowania.

W powyższym kontekście należy uznać, iż przedstawione we wniosku działania wnioskodawcy spełniają definicję działalności badawczo-rozwojowej w rozumieniu art. 5a pkt 38-40 ustawy PIT, gdyż są podejmowane w sposób systematyczny, mają charakter twórczy oraz podejmowane są w celu zwiększania zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań.

2) Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na podstawie umowy, tworzy, rozwija i ulepsza oprogramowanie komputerowe. Wnioskodawca ww. czynności wykonuje w ramach prowadzonej przez niego działalności badawczo-rozwojowej, spełniającej definicję wskazane w ustawie PIT. W wyniku prowadzonych przez wnioskodawcę prac powstaje autorskie prawo do programu komputerowego, podlegające ochronie na podstawie art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. W sytuacji rozwijania i ulepszania przez wnioskodawcę oprogramowania, powstają nowe utwory w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podlegające ochronie na podstawie art. 74 tej ustawy. Wnioskodawca dokonuje odpłatnego przeniesienia autorskich praw majątkowych do wytworzonego programu komputerowego w zamian za stosowne wynagrodzenie.

Wnioskodawca prowadzi, odrębną od podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółową ewidencję w sposób zapewniający wyodrębnienie poszczególnych kwalifikowanych praw własności intelektualnej, ustalenie przychodu,

kosztów uzyskania przychodów i dochodu (straty) przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej oraz wyodrębnienie kosztów, o których mowa w art. 30ca ust. 4 ustawy PIT, przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej, w sposób zapewniający określenie kwalifikowanego dochodu.

Mając powyższe na uwadze, dochód z tytułu przeniesienia praw do opisanego przez wnioskodawcę oprogramowania, które stanowi utwór prawnie chroniony i zostało wytworzone w ramach prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, kwalifikuje się do dochodów z kwalifikowanego IP. To oznacza, że wnioskodawca może skorzystać z preferencyjnego opodatkowania dochodów z tego tytułu według stawki 5%.

3) Czynności wykonywane przez wnioskodawcę w ramach pełnionej funkcji product managera są ukierunkowane na tworzenie, rozwijanie i modyfikowanie oprogramowania. W przypadku sprawowania tego stanowiska, wytworem twórczej pracy wnioskodawcy jest m.in.: dokumentacja techniczno-biznesowa wytwarzanego oprogramowania oraz tworzenie innowacyjnych rozwiązań w celu poprawy jego użyteczności i funkcjonalności. W tej sytuacji należy uznać, iż część wynagrodzenia wnioskodawcy obejmująca pełnienie funkcji „product managera” w przedstawionych projektach, jest kwalifikowanym dochodem w rozumieniu art. 30ca ust. 4 w zw. z art. 30ca ust. 7 ustawy PIT.

4) Wydatki ponoszone przez wnioskodawcę na zakup literatury branżowej z dziedziny IT, kursy i szkolenia, zakup licencji programów, składki na ubezpieczenie społeczne, usługi księgowe, zakup sprzętu elektronicznego (np. smartfon, akcesoria do smartfona, pendrive), zakup kart pre-paid, zakup materiałów biurowych (np. tusz, papier, zeszyty, wydruki cyfrowe), transport (np. bilet okresowy komunikacji miejskiej, bilety PKP), wyposażenie stanowiska pracy (np. lampa, rośliny, kawa, oczyszczacz powietrza, odkurzacz), które wnioskodawca ponosi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy PIT, są kosztami uzyskania przychodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w kontekście art. 30ca ust. 7 w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy PIT.

Jednocześnie ww. wydatki ponoszone przez wnioskodawcę, z wyjątkiem wydatków na wyposażenie stanowiska pracy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów w rozumieniu art. 22 ust. 1 ustawy PIT, powinny zostać uznane za koszty konieczne do obliczenia wskaźnika, o którym mowa w art. 30ca ust. 4 w zw. z art. 30ca ust. 5 ustawy PIT.

Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług świadczonych na rzecz funduszy inwestycyjnych oraz TFI, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP4.4012.612.2018.12.MP

1) Z przedstawionego opisu sprawy wynika, że wnioskodawca zawarł z funduszami inwestycyjnymi (dalej: Funduszami) umowy świadczenia usług w zakresie przygotowania wyceny aktywów funduszu, wchodzących w skład jego portfela inwestycyjnego. Fundusze są reprezentowane przez Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych (dalej: TFI lub Towarzystwo). Na świadczone usługi przez wnioskodawcę na rzecz funduszu składają się wykonywane w ramach zawartych umów czynności (usługi): dokonywanie statutowych wycen aktywów funduszu (w terminach wynikających ze statutu danego funduszu); dokonywanie wycen aktywów na potrzeby zawarcia transakcji nabycia aktywów przez fundusz, z syntetycznym podsumowaniem najważniejszych informacji wraz z opisem metodyki wyceny; dokonywanie analizy finansowej aktywów funduszu, w szczególności ustalanie wysokości odpisów aktualizacyjnych aktywów funduszu, mających na celu oszacowanie wartości godziwej posiadanych aktywów; dokonywanie przeglądu metodologii wyceny poszczególnych aktywów funduszu stosowanej przez fundusz lub zewnętrzny podmiot wyceniający, któremu fundusz zlecił usługę statutowej wyceny aktywów funduszu.

Wnioskodawca może również świadczyć dla funduszu inne usługi analityczne na podstawie odrębnych zleceń. Wnioskodawca wskazał ponadto, że zawarł również umowę z TFI, na podstawie której zobowiązuje się świadczyć na rzecz TFI, ale w interesie funduszy, (utworzonych i zarządzanych przez TFI), usługi wyceny aktywów funduszy wchodzących w skład jego portfela inwestycyjnego w formie ekspertyzy określającej

wysokość odpisów aktualizujących wybranych aktywów funduszy. Świadczone przez wnioskodawcę usługi na rzecz funduszu są niezbędne do realizowania przez niego podstawowego celu swojego powołania, tj. lokowania środków pieniężnych zebranych w drodze publicznego, a w przypadkach określonych w ustawie również niepublicznego, proponowania nabycia jednostek uczestnictwa albo certyfikatów inwestycyjnych, w określone w ustawie papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego i inne prawa majątkowe.

Usługi świadczone przez wnioskodawcę stanowią podstawę do stworzenia portfela inwestycyjnego tego funduszu. Z tytułu świadczonych usług fundusz wypłaca wnioskodawcy wynagrodzenie. W tej sytuacji należy uznać, iż czynności wykonywane przez wnioskodawcę będą wpisywały się w zakres usług zarządzania funduszami inwestycyjnymi, które mogą korzystać ze zwolnienia od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a ustawy VAT.

2) Jak wynika z opisu sprawy, świadczone przez wnioskodawcę usługi stanowią „wycenę i wyznaczanie ceny”, o których mowa w załączniku II Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z 13 lipca 2009 r., w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe. Bieżąca obsługa funduszu w zakresie wyceny jego aktywów wiąże się z celem, jakim jest maksymalizacja rynkowej wartości aktywów funduszu oraz dochodu z portfeli, co ma również wpływ na wartość certyfikatów inwestycyjnych wyemitowanych przez fundusz. W tej sytuacji należy uznać, iż czynności wykonywane przez wnioskodawcę na rzecz funduszy oraz na rzecz TFI, ale w interesie funduszy, mogą być uznane za usługi zarządzania funduszami inwestycyjnymi korzystające ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT w zw. z art. 135 ust. 1 lit. g Dyrektywy 112.

Kwestia stosowania art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT odnośnie zbycia sieci kanalizacji deszczowej w formie sprzedaży bądź wniesienia aportu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.136.2020.2.IG

W przedmiotowej sprawie przed dokonaniem aportu lub sprzedaży sieci kanalizacji deszczowej nastąpiło jej pierwsze zasiedlenie, bowiem jak wskazała gmina przedmiotowa sieć kanalizacji deszczowej, była eksploatowana bezpłatnie przez podmiot A, co oznacza, że w okresie tym, sieć była wykorzystywana do wykonywania czynności niepodlegających opodatkowaniu VAT. W związku z tym, pierwsze zasiedlenie nastąpiło z dniem, kiedy to inżynier wydał świadectwo przejęcia całości robót dla nadzorowanego zadania stwierdzając, że roboty zostały zasadniczo zakończone.

Tym samym, w analizowanej sprawie zostaną spełnione warunki do zastosowania dla dostawy przedmiotowej sieci kanalizacji deszczowej zwolnienia od podatku, o którym mowa w przepisie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT, bowiem jak wynika z okoliczności sprawy zbycie, (w formie sprzedaży bądź aportu), nie będzie dokonywane w ramach pierwszego zasiedlenia i zbycie to nastąpi w okresie dłuższym niż 2 lata od momentu oddania sieci kanalizacji deszczowej do użytkowania.

Ponadto, jak wskazała gmina, w stosunku do budowli nie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z uwagi na przeznaczenie budowli do czynności niepodlegających VAT oraz gmina nie ponosiła wydatków na ulepszenie sieci kanalizacji deszczowej, które stanowiły 30% wartości początkowej.

W związku z tym, należy stwierdzić, że zbycie sieci kanalizacji deszczowej, w formie sprzedaży bądź wniesienia aportu, będzie stanowiło dostawę korzystającą ze zwolnienia od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT. Wobec powyższego, do ww. transakcji bezzasadne jest badanie możliwości zastosowania zwolnienia od podatku na mocy art. 43 ust. 1 pkt 10a i pkt 2 ustawy VAT, gdyż zwolnienia te mają zastosowanie do dostawy budynków, budowli lub ich części nieobjętych zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT.

Rozliczenia i określenia podstawy opodatkowania w podatku od gier w przypadku zakładów wzajemnych w sytuacji zwrotu graczowi części wpłaconej stawki, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 lipca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4013.100.2020.1.PK

1) Zwrot przez podatnika klientom części wpłaconych przez nich stawek w ramach usługi „cash-out” skutkuje obniżeniem podstawy opodatkowania w podatku od gier - i) w wysokości sumy kwot faktycznie zwróconej klientom stawek w sytuacji, gdy jest realizowana część zakładu, ii) w wysokości sumy kwot faktycznie zwróconej klientom stawek i kwot zatrzymanych przez wnioskodawcę, w sytuacji gdy zakład jest wycofany.

2) W przypadku zwrotu klientom części stawek w ramach usługi typu „cash-out”, wnioskodawca dokonuje obniżenia podstawy opodatkowania w podatku od gier w deklaracji podatkowej POG-5/A, w rozliczeniu za miesiąc w którym wnioskodawca dokonał faktycznego zwrotu części stawek klientom.

Opodatkowanie VAT czynności wykonywanych na podstawie porozumienia w sprawie przejazdu samochodów ciężarowych drogami powiatowymi, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.153.2020.3.KO

Z opisu sprawy wynika, że starostwo zezwala na wjazd samochodów ciężarowych dowożących materiały na budowę oraz na transport urządzeń i elementów elektrowni wiatrowych z wykorzystaniem dróg powiatowych. Zezwolenie na wjazd samochodów ciężarowych wydaje się na czas określony - od momentu rozpoczęcia budowy farmy wiatrowej, tj. od 21 czerwca 2019 r. do czasu zakończenia eksploatacji farmy wiatrowej. Starostwo do dnia zakończenia prac budowlano-montażowych na realizowanych inwestycjach, tj. na drogach objętych niniejszym porozumieniem, zobowiązuje się do umożliwienia wykonywania niezakłóconych i nieprzerwanych przejazdów pojazdom budowy farmy wiatrowej oraz podejmowania starań w celu zapewnienia współpracy pomiędzy stronami.

Firma realizująca inwestycję w terminie do 21 dni od daty podpisania aneksu przeleje na rachunek starostwa powiatowego ustaloną kwotę. Starostwo oświadcza, iż na mocy porozumienia inwestor jest uprawniony do dysponowania przedmiotowymi odcinkami dróg powiatowych na cele budowlane w rozumieniu ustawy - Prawo budowlane albo innego odpowiedniego aktu zmieniającego lub zastępującego to prawo. Zawarte porozumienie, zezwalające na wjazd samochodów ciężarowych dowożących materiały na budowę oraz na transport urządzeń i elementów elektrowni wiatrowych z wykorzystaniem dróg powiatowych, jest czyn-

nością cywilnoprawną i dla tej czynności starostwo występuje w charakterze podatnika VAT.

Pomiędzy starostwem a firmą, z którą podpisano porozumienie istnieje więź o charakterze zobowiązaniowym, która na gruncie ustawy VAT, stanowi świadczenie usług za wynagrodzeniem, o których mowa w art. 8 ust. 1 tej ustawy. Starostwo w zamian za udzielenie zezwolenia na wjazd samochodów ciężarowych, (udostępnienia dróg powiatowych), otrzymywało wynagrodzenie w wysokości określonej opłaty. Z kolei firma korzystająca z wjazdu samochodów ciężarowych z wykorzystaniem dróg powiatowych staje się niewątpliwie beneficjentem tej czynności, jest bezpośrednim jej konsumentem, odbiorcą świadczenia odnoszącym korzyść o charakterze majątkowym. W konsekwencji powyższego, odpłatne udzielenie zezwolenia przez starostwo na podstawie zawartego porozumienia w zamian za pobraną opłatę, podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

Kwestia uznania wydatków na zakup ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych za koszty kwalifikowane działalności badawczo-rozwojowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 25 czerwca 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.147.2020.1.MR

Wydatki na zakup ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, świadczonych lub wykonywanych przez podmioty, które są wyspecjalizowane w danej dziedzinie, a które to podmioty nie są jednostkami naukowymi w rozumieniu ustawy o zasadach finansowania nauki nie mogą być uznane za koszty kwalifikowane opisane w art. 18d ust. 2 pkt 3 ustawy CIT.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl